

Zde je důvod, proč se Putin rozhodl poslat do Washingtonu jaderný vzkaz

 infokurýr.cz/n/2024/10/01/zde-je-duvod-proc-se-putin-rozhodl-poslat-do-washingtonu-jaderny-vzkaz

kurýr

1. října 2024

Rozhodnutí bylo dlouho opožděné a je reakcí na bezohlednou agresi z Washingtonu

Aktualizace ruské jaderné doktríny rozhodně není spontánní krok. Je to již dávno a souvisí se skutečností, že současná úroveň atomového odstrašování se ukázala jako nedostatečná. Zejména vzhledem k tomu, že nedokázala zabránit Západu vést hybridní válku proti naší zemi.

Až donedávna byla touha způsobit nám strategickou porážku považována za šílenou a nemožnou, vzhledem k tomu, že Rusko je jaderná supervelmoc. Ale ukazuje se, že to někteří myslí na Západě berou vážně. Proto se současná úroveň jaderného odstrašení ukázala jako nedostatečná tváří v tvář rostoucímu zapojení bloku vedeném USA do konfliktu proti Rusku, který již přerostl v diskuse o úderech západních raket dlouhého doletu hluboko na naše území.

V tomto ohledu je snížení prahu pro použití atomových zbraní a rozšíření počtu situací, ve kterých Moskva tento krok povoluje, dávno za námi. Stejně jako znění předchozí verze doktríny, která uváděla, že použití jaderných zbraní v nejaderném konfliktu je možné pouze v případě ohrožení samotné existence Ruska jako státu, již nebylo v souladu s celosvětovou realitou. Nyní byl tento práh snížen a použití jaderných zbraní v nejaderném konfliktu je možné v případě kritického ohrožení suverenity země.

Opakuji: ne samotnou existenci našeho státu, ale kritické ohrožení jeho suverenity.

Proto je nyní použití jaderných zbraní povoleno jak proti nejadernému státu, který se dopouští agrese, tak proti jaderným státům, které ji podporují. Jde o reakci na zástupnou válku, která je proti nám vedena a která je stále intenzivnější.

Pokud jde o veřejné oznámení změn prezidentem Vladimírem Putinem, to samozřejmě souvisí s diskusí, kterou jsem dříve zmínil o použití západních raket dlouhého doletu hluboko na našem území. Rusko skutečně věří, že by to znamenalo přechod na přímou válku, a aby se toto poselství šířilo, prezident se rozhodl oznámit některé změny a konkrétní projevy snížení jaderného prahu tady a teď, aby ukázal Západu, že rizika pro něj přibývají. A musí pochopit, že vstoupit do přímé války proti nám by pro ně bylo mnohem horší než porážka Ukrajiny na bojišti.

Pokud jde o reakce stran nezapojených do našeho konfliktu se Západem, moje osobní zkušenost z komunikace s odborníky z takových zemí ukazuje, že Čína i přes svůj veřejný postoj k nepřípustnosti použití jaderných zbraní, nutnost denuklearizace a téměř zákaz atomových bomb, chápe situaci, ve které se Rusko nachází. Chápe také potřebu posílit odstrašení, i když vyznává doktrínu nepoužití jaderných zbraní jako první.

To znamená, že Rusko musí kvalitativně zintenzivnit svou práci se spřátelenými zeměmi na jaderné politice a přesvědčit naše partnery, že snížení prahu pro použití jaderných zbraní má za cíl eliminovat jejich použití, nebo alespoň snížit riziko takového kroku. Jsem si jist, že naprostá většina zemí, většina světa, to pochopí.

Mimochodem, nedávné výzvy Washingtonu k obnovení jednání o smlouvě START byly právě proto, aby mu usnadnily vedení hybridní války proti nám, a dokonce usnadnily Američanům vstup do přímé války proti Rusku. USA chtějí tento problém odstranit a předstírat, že neexistuje žádná souvislost mezi atomovými zbraněmi a zástupnou válkou, kterou již vedou. Za tímto účelem nás chtějí zatáhnout do jednání o jaderném zbrojení.

Proto nyní Rusko tato jednání odmítá, protože nejprve se USA musí přestat snažit nám způsobit strategickou porážku. Teprve poté se vrátíme k dialogu o strategické stabilitě. To je naprosto správné, protože spojení mezi jadernými a nejadernými zbraněmi tu vždy bylo. Od prvního použití atomové bomby ve Washingtonu v roce 1945 bylo cílem tohoto nástroje zajistit převahu v konvenční válce a poté v jaderné válce. USA, opakují, chtějí tuto logiku zničit a Rusko to samozřejmě nezajímá.

Dmitrij Suslov , člen ruské rady pro zahraniční a obrannou politiku, zástupce ředitele pro světovou ekonomiku a mezinárodní politiku na moskevské Vyšší ekonomické škole a expert Valdajského klubu.